

[Начало](#) > [Съдебни Процедури](#) > [Публични продажби](#)

Публични продажби

Публичната продажба е производство, при което имущество на длъжника се продава чрез наддаване с цел получената сума от продажбата да послужи за удовлетворение на вземането на кредитора. Публичната продажба може да бъде извършена от съдия, от негов заместник, от компетентен орган или от публичноправни или частноправни образувания, оповомощени за целта съгласно законодателството на съответната държава.

Определение

Публичната продажба по принцип се предхожда от налагането на запор или възбрана, в хода на което посредством действия на кредитора или компетентния орган се определя и запазва имуществото, подходящо за удовлетворение на вземането. Върху недвижими вещи може да се наложи възбрана, а върху движими вещи и вземания на длъжника срещу трети лица — запор. Що се отнася до вземанията, изпълнителното производство обаче не завършва с продажбата на вземането на длъжника, а с прехвърлянето на това вземане на неговия кредитор.

В държавите — членки на ЕС съществуват различни видове публични продажби, чиято правна уредба се съдържа в съответното национално право. В някои държави — членки на ЕС публичните продажби могат да бъдат извършени онлайн, така че участниците в тези продажби не трябва да се явяват лично пред съдията, в съда или в други публичноправни или частноправни образувания.

По принцип публичната продажба се извършва от съдия, който може да възложи осъществяването ѝ на трето лице (независим експерт или дружество, специално оповомощени за тази цел); тя може обаче да бъде изцяло проведена от други субекти (например съдебен изпълнител или друг орган по изпълнението). Публичната продажба обикновено се предхожда от подходящо оповестяване.

Скоро ще бъде добавена информация за отделните страни. Ако флагът на съответната страна в дясната част на тази страница не е осветен, това означава, че все още няма информация за нея.

Речник на термини, отнасящи се до публичните продажби

1. Базисна цена – стойността на вещите на длъжника (недвижими или движими вещи), които са били възбранени или запорирани по инициатива на кредитора или компетентния орган
2. Вещо лице, което определя стойността на запорираните или възбранените вещи – вещо лице (притежаващо специални знания относно съответния пазар), на което обикновено се възлага определянето на стойността на вещите. Вещото лице трябва да определи справедливата пазарна стойност на вещта, като вземе предвид общата ситуация на съответния пазар и състоянието на въпросната вещ.
3. Възбранена или запорирана вещ – вещ на длъжника (недвижима или движима), която е обект на възбрана или запор по инициатива на кредитора или компетентния орган при липса на доброволно плащане на дълга от страна на длъжника. Налагането на възбрана или запор става посредством изпращане, по инициатива на кредитора или компетентния орган, на разпореждане за възбрана или запор на длъжника. Разпореждането съдържа индивидуализация на вещта, която

може да се използва за заплащане на дълга. Индивидуализацията се извършва от кредитора или от компетентния орган.

4. Възлагане – вещта, която е предмет на продажбата, се възлага на лицето, което е предложило най-високата цена при приключването на публичната продажба.
5. Възможност за предварителен оглед на продаваната вещ – възможност за потенциалните купувачи да видят (посредством снимки или лично) въпросния предмет и състоянието, в което той се намира.
6. Задатък – за да участва в дадена публична продажба, съответното лице трябва да внесе задатък преди започването на продажбата. Ако лицето не закупи вещта, предмет на продажбата, то получава обратно задатъка при приключването на продажбата
7. Лице или дружество, отговарящо за извършването на продажбата – лице или дружество, което отговаря за предоставяне на информация на лицата, проявяващи интерес към закупуването на вещта, за оповестяване на продажбата, за провеждане на процедурата по наддаване по време на продажбата и т.н.
8. Наддавателно предложение – предложение, което наддавач прави в рамките на процедурата за публична продажба на дадена вещ.
9. Насрещно предложение – ново предложение от участник в публична продажба, в което се посочва по-висока цена с цел придобиване на въпросната вещ.
10. Оповестяване на продажбата – за да продаде заповорирана или възбранена вещ посредством публична продажба, съдията, негов заместник или компетентният орган трябва да оповести продажбата (т.е. как и кога ще бъде продадена вещта). Публичните продажби обикновено се оповестяват в интернет, но често оповестяването може да бъде направено и във вестници.
11. Прехвърляне – това е актът, по силата на който собствеността върху продадената вещ се прехвърля от длъжника върху купувача.

Списък на държавите — членки на ЕС, в които вече съществува онлайн извършване на публични продажби

1. Австрия (в сътрудничество с Германия)
2. Естония
3. Германия (в сътрудничество с Австрия)
4. Испания
5. Италия
6. Латвия (само за изпълнителни производства, отнасящи се до недвижими вещи)
7. Нидерландия (само за изпълнителни производства, отнасящи се до недвижими вещи)
8. Унгария
9. Португалия
10. Финландия
11. Хърватия
12. Словения (само за изпълнителни производства, отнасящи се до недвижими вещи).

Последна актуализация: 05/05/2022

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.